

Kazik Staszewski & Kwartet ProForma, Gdybym miał kogoś

Gdybym miał kogoś
kto by mi wypełnił
te chwile puste
jak morza bezkresy
kto by tę jasność nieskończoną ściemniał
którą mi w duszę
jadem przepił przesył

kto by mnie ściągnął
w życie zapomnienia
kto by mnie ziemią
związał byle więzem
szczęścia czy smutku
rozkoszy cierpienia
Gdybym miał kogoś
potęgą bym stęzał

zerwałbym gwiazdy spod niebios kopuły
złoty krąg słońca zawróciłbym z drogi
i blaski jego, co mi życie struły
rzuciłbym w tryumfie po d nogi, pod nogi

jeśli by, wyśpiewał
pieśni nad pieśniami
temu co nie wie
co nie czuje, zwleka
hymn bałwochwalczy temu, co mą duszę
bogom wyrwawszy znów wcielił w człowieka
bogom wyrwawszy znów wcielił w człowieka

Gdybym miał kogoś
kto by mi wypełnił
te chwile puste
jak morza bezkresy
kto by tę jasność nieskończoną ściemniał
którą mi w duszę
jadem przepił przesył

kto by mnie ściągnął
w życie zapomnienia
kto by mnie ziemią
związał byle więzem
szczęścia czy smutku
rozkoszy cierpienia
Gdybym miał kogoś
potęgą bym stęzał

zerwałbym gwiazdy spod niebios kopuły
złoty krąg słońca zawróciłbym z drogi
i blaski jego, co mi życie struły
rzuciłbym w tryumfie po d nogi, pod nogi

jeśli by, wyśpiewał
pieśni nad pieśniami
temu co nie wie
co nie czuje, zwleka
hymn bałwochwalczy temu, co mą duszę
bogom wyrwawszy znów wcielił w człowieka
bogom wyrwawszy znów wcielił w człowieka